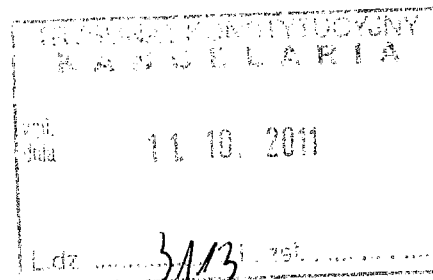

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO
Łukasz Bieryło
ul. Legionowa 9/1 lok. 2
15-281 Białystok
tel. 600-13-21-13, NIP: 542-288-13-79

Białystok, dnia 06.10.2011 r.

Skarżący: P G

reprezentowany przez radcę prawnego
Łukasza Bieryło z Kancelarii Radcy Prawnego
ul. Legionowa 9/1 lok. 2, 15-281 Białystok
nr wpisu na listę radców prawnych: BL/829

**Trybunał Konstytucyjny
Rzeczypospolitej Polskiej
Al. Jana Chrystiana Szucha 12a
00-918 Warszawa**

Sygn. akt Ts 66/11

ZAŻALENIE
na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15.09.2011 r.
(sygn. akt Ts 66/11)

W imieniu skarżącego (pełnomocnictwo w aktach sprawy), na podstawie art. 49 w zw. z art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1997 r., Nr 102, poz. 643 z późn. zm.), **składam zażalenie** na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15.09.2011 r. (sygn. akt Ts 66/11) zaskarżając je w części dotyczącej rozstrzygnięcia z pkt 2, tj. odmowy nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej w pozostałym zakresie a więc zgodności art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz.U.2003.179.1750 z późn. zm. – dalej jako „ustawa”) z art. 77 ust. 1 w zw. z art. 2 i 32, art. 60 w zw. z art. 2 i 32 oraz art. 65 ust. 1 w zw. z art. 2 i 32 Konstytucji RP oraz **wnoszę o jego uwzględnienie poprzez skierowanie sprawy do rozpoznania na rozprawie.**

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucam błędną wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie w niniejszej sprawie przepisu art. 79 ust. 1 Konstytucji i art. 46 ust. 1 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, polegające na przyjęciu, iż nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w w/w przepisach, albowiem:

- skarżący nie wskazał związku naruszenia art. 2 i 32 Konstytucji RP z inną normą konstytucyjną przyznającą wolności i prawa, podczas gdy związek taki istnieje i został szczegółowo omówiony w uzasadnieniu skargi,
- skarżący nie wykazał na czym polega niezgodność z art. 60 i 65 Konstytucji RP, skoro żołnierz zwolniony ma prawo ubiegania się o ponowne przyjęcie do służby, podczas gdy kwestia ta została poruszona w piśmie z dnia 17.05.2011 r. uzupełniającym skargę konstytucyjną.

Ponadto wskazuję iż Trybunał w ogóle nie odniósł się w uzasadnieniu postanowienia do kwestii zbadania zgodności z art. 77 ust. 1 Konstytucji regulacji zawartej w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy.

Uzasadnienie

W skarżonym postanowieniu Trybunał Konstytucyjny stwierdził, iż złożona w niniejszej sprawie skarga nie spełnia prawnych przesłanek dopuszczalności wystąpienia z takim środkiem ochrony praw i wolności.

Odnosząc się do stanowiska Trybunału dotyczącego wzorców kontroli z art. 2 i 32 Konstytucji RP wskazuję iż ich powołanie przez skarżącego jest związane z badaniem zasadniczych norm konstytucyjnych w tejże sprawie, tj. art. 77 ust. 1 oraz art. 60 i 65 ust. 1 Konstytucji RP. Nawet jeśli nie zostało to precyzyjnie określone, wynika to z treści uzasadnienia skargi przedstawiającego szczegółowo problem oraz jego rozwiązania które przyjęte są w przypadku innych obywateli (przede wszystkim przedstawicieli innych służb mundurowych, ale też zatrudnionych na podstawie Kodeksu Pracy).

Ponadto jeśli chodzi o zarzut iż nie zostało wskazane na czym polega niezgodność z art. 60 i 65 Konstytucji RP, skoro żołnierz zwolniony ma prawo ubiegania się o ponowne przyjęcie do służby, podkreślić należy iż kwestia ta została poruszona w piśmie z dnia 17.05.2011 r. uzupełniającym skargę konstytucyjną.

Wskazano tam iż *„dla nabycia świadczeń emerytalnych i wielu innych świadczeń finansowych ważna jest ciągłość służby, której w przypadku Skarżącego nie byłoby nawet gdyby ponownie rozpoczął służbę. A w przypadku „przywrócenia do służby” ta ciągłość byłaby zachowana”*.

W uzupełnieniu dotychczas przedstawionego stanowiska wyjaśnić należy iż wskazana powyżej okoliczność jest niezwykle istotna z punktu widzenia skarżącego jako żołnierza zawodowego. Skarżący tak jak i inni żołnierze wadliwie zwalniani ze służby są obecnie w gorszej sytuacji niż inni funkcjonariusze służb mundurowych, którzy w analogicznej sytuacji mają zapewnione przywrócenie do służby a więc także zachowanie jej ciągłości. Gorsza jest też sytuacja skarżącego (żołnierzy wadliwie zwolnionych ze służby) w porównaniu do kandydatów do tejże służby. Skarżący mimo że mógłby ubiegać się o ponowne przyjęcie do służby traciłby możliwość zaliczenia lat dotychczasowej służby do wysługi liczonej na potrzeby obliczania wysokości odpraw, dodatków, świadczeń zwolnieniowych czy też świadczeń emerytalnych.

Ponadto wymagania zdrowotne stawiane przy przyjmowaniu do służby są znacznie bardziej rygorystyczne niż wymagania stawiane żołnierzom zawodowym, którzy już pełnią służbę jakiś czas. Różnice w wymogach stawianych na badaniach okresowych żołnierzy zawodowych oraz badaniach kandydatów do służby uwzględniają fakt, iż w toku służby stan zdrowia żołnierzy często pogarsza się w uwagi na związane ze służbą dolegliwości. W konsekwencji zarówno skarżący (jak i zdecydowana większość żołnierzy), spełniając te drugie warunki (dopuszczające go do pełnienia służby) nie zostaliby dopuszczeni do zawodowej służby wojskowej ponownie, traktowani już jako kandydaci do służby.

Reasumując, nie sposób porównywać „automatycznego” przywrócenia do zawodowej służby wojskowej (jakie gwarantują zasady ogólne i ustawa w brzmieniu sprzed wprowadzenia obowiązującego obecnie art. 116 ustawy) oraz przyjęcia byłego żołnierza zawodowego do tej służby na nowo.

Wobec powyższego należy uznać iż nie było podstaw do odmowy podjęcia skardze dalszego biegu, i konieczne jest merytoryczne rozpatrzenie skargi poprzez zbadanie konstytucyjności art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z art. 77 ust. 1 w zw. z art. 2 i 32, art. 60 w zw. z art. 2 i 32 oraz art. 65 ust. 1 w zw. z art. 2 i 32 Konstytucji RP. Dlatego też wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- 4 odpisy zażalenia.

RAJCA PRAWNY
Łukasz Bieżyło
Łukasz Bieżyło